

لازمه های حرکت از دنیا به آخرت چیست؛ سلامت زندگی دنیایی چه نقشی در آخرت ما دارد؟

آیا حرکت از دنیا به آخرت نیازمند کسب ملزومات خاصی است؟

تا به حال شده به این فکر کنید که زندگی ما دقیقا به کجا می‌رود؟ ما چه بخواهیم و چه نخواهیم در حال حرکتیم، حرکت از دنیا به آخرت! حرکتی پیوسته که نه می‌توانیم با اختیار آن را متوقف کنیم و نه فراری از آن وجود دارد؛ اما طبیعتا اطلاع از ویژگی‌ها و نوع این حرکت می‌تواند ما را در بهتر طی شدن این مسیر یاری کند؛ در حقیقت حرکت به سمت ابدیت حرکت پیوسته‌ای است که از قبل از دنیا آغاز شده و به خانه‌ای که از آن آمدیم یعنی ابدیت منتهی می‌شود. این حرکت زندگی ما در رحم مادر، دنیا و عالم پس از دنیا را در بر می‌گیرد که همه به نحوی با یکدیگر پیوستگی دارند؛ در واقع ما به هنگام زندگی در هر مرحله از ابزاری که در اختیار داریم استفاده کرده و خود را برای مرحله بعدی آماده می‌کنیم.

اما در این سفر، توقف واقعی یعنی فراموش کردن هدف! مانند کسی که در وسط نوشتن یک کتاب، دلیل نوشتن را فراموش کرده و به جای پرداختن به اصل موضوع و حصول نتیجه به حواشی بی‌ارزش پردازد. البته این توقف می‌تواند خیلی آرام و بی‌صدا و در لا به لای مشغله‌های زندگی برایمان اتفاق بیفتد؛ یا خطری بزرگتر مانند گم کردن جهت درست حرکت تهدیدمان کند؛ که در این حالت نه فقط حرکتی رو به جلو نداریم که دچار عقب گرد می‌شویم. تنها سرعت و سبقت در مسیر صحیح است که ما را به یک تولد سالم در آخرت نزدیک می‌کند و البته این نوع حرکت با ساختار وجودی ما نیز بی‌ارتباط نیست. اما حرکت از دنیا به آخرت لازمه‌ها و قوانین دیگری نیز دارد که در این درس قصد داریم به آنها پردازیم.

لازمه‌های حرکت ما چیست؟

آگاهی از هدف، آشنایی با ساختار وجودی و اطلاع از لازمه‌های مسیر، ما را در پیمودن درست این مسیر یاری می‌کند:

- ما در این حرکت مقصدی جاودانه را پیش روی خود داریم که توشه‌اش باید از طریق دنیا و مناسبات و ابتلائات مختلف آن کسب شود. طبیعتاً زمانی می‌توانیم ادعای موفقیت داشته باشیم که نه‌تنها تولد سالمی به مقصد داشته، که لازمه‌های زندگی در یک حیات جاودانه را نیز به همراه ببریم و این امر جز با توجه دائمی ما به مقصد به دست نمی‌آید؛ زندگی بدون هدف، مثل قایقی بدون جهت است که حتی اگر تند حرکت کند، به ناکجاآباد خواهد رسید. حتی لحظه‌ای غفلت از حرکت از دنیا به آخرت و هدفی که در پیش داریم، می‌تواند موجب انحراف ما از مسیر و توقف رشد آخرتی‌مان در دنیا شود که برای ما بزرگترین خسارت محسوب می‌شود. برای درک اهمیت توجه به مقصد کافی‌ست شرایط جنینی را تصور کنیم که به جای اندامسازی بر اساس شرایط دنیا، خود را سرگرم زندگی رحمی خود کرده و به همین میزان از رشد و آمادگی برای دنیا باز می‌ماند.

- اما این حرکت علاوه بر نیاز دائمی در توجه به هدف، باید با ساختار وجودی ما هم در تناسب باشد. ما به عنوان یک انسان دارای ذاتی بی‌نهایت طلب هستیم و مسلماً این بی‌نهایت‌طلبی بر نوع و کیفیت حرکتی که داریم نیز اثر می‌گذارد؛ یعنی ما به واسطه ساختار وجودی‌مان تحمل هیچ‌گونه عقب ماندن و تحقیر شدن را نداشته و می‌خواهیم هرچه سریع‌تر و قدرتمندتر به مقصد برسیم؛ اگرچه ممکن است به دلیل گرفتار شدن به عوامل و موانعی چون تنبلی و بی‌حوصلگی سرعت خود را در رسیدن به هدف از دست بدهیم، اما این کند شدن یا توقف با ساختار وجودی ما سازگاری نداشته و از همین رو ما را دچار غصه و اضطراب می‌کند.

• اطلاع از تمامی این امور چیزی از اهمیت آگاهی از نحوه حرکت ما در این مسیر کم نمی‌کند. ما حتی در مناسبات دنیایی هم بسته به نوع و نحوه حرکتی که داریم، شرایط خود را تنظیم می‌کنیم. مسلماً طی کردن یک مسیر با هواپیما نسبت به پیمودن آن با دوچرخه لازمه‌ها و آمادگی‌های مختلفی را می‌طلبد. باید در نظر بگیریم که حرکت از دنیا به آخرت یک حرکت طولی نیست که با طی شدن عمرمان بتوانیم میزان آن را تخمین بزنیم؛ این حرکت از نوع صیرورت و شدن است و ما به میزان شباهتی که در باشگاه دنیا به اسماء و صفات خداوند پیدا می‌کنیم، به قلب سلیمی که نشان دهنده صحیح بودن حرکت ما به سمت ابدیت است، نزدیکتر می‌شویم.

قواعد حرکت از دنیا به آخرت

ما به جز دانستن پیش شرایط و لازمه‌های حرکت از دنیا به آخرت، نیاز داریم تا قوانین حرکت سالم به آخرت را نیز بدانیم. همیشه و در هر شرایطی افرادی که با قوانین آشنایی بیشتری دارند، موفق‌تر هستند و این مسئله در مورد آشنایی با قواعد حرکت از دنیا به آخرت هم صادق است. مسلماً در یک کوهپیمایی سنگین افرادی که می‌دانند چه موقع باید حرکت کنند، چه تجهیزاتی را به همراه خود داشته باشند و چگونه شرایط بدنی خود را با مسیر و موانع آن هماهنگ کنند، درصد موفقیت بالاتری دارند. چنین قاعده‌ای در مورد حرکت ما به سوی ابدیت هم برقرار است و هرگونه ناآگاهی ما از مسیر، شرایط آن و مسائلی که باید در نظر داشته باشیم، در نهایت به ضرر خودمان تمام می‌شود.

قانون‌هایی که بر نفس ما حاکم هستند، همان قوانین حاکم بر حرکت جنین از رحم به دنیا هستند و همان‌طور که یک جنین در حرکت خود به سمت دنیا اجازه هیچ‌گونه توقف و عقب‌گردی را ندارد، توقف و کوتاهی ما در مسیر شباهت به الله و کسب اسماء و صفات الهی نیز ما را برای همیشه از یک تولد سالم به آخرت محروم می‌کند. ما نیاز داریم که این مسیر را با سرعت و سبقت به سمت آخرت طی کنیم و البته

قطعا در این راه نیازمند صبریم؛ چون صبر لازمه تبدیل دانایی‌های ما به دارایی بوده و موفقیت ما در رسیدن به هدف خلقتمان و تولد سالم به آخرت را تعیین می‌کند.

حرکت موفق و سالم

برخلاف تصور رایج که دنیا و آخرت را دو چیز جدای از هم در نظر می‌گیرند، دنیا و آخرت رابطه در هم تنیده‌ای با هم دارند و مانند جنینی که از داخل رحم، خود را برای حضوری قوی در دنیا آماده می‌کند، ما هم اکنون در حال ساخت آخرت خود هستیم؛ درست شبیه به کارآموزی که مهارت‌های آینده شغلی‌اش را از زمان کارآموزی تمرین می‌کند و هر اندازه که در انتخاب‌ها، ارتباط‌ها و چینش‌های فکری و رفتاری خود بهتر عمل کنیم، مسیر ما در حرکت از دنیا به آخرت هموارتر خواهد بود؛ پس ساختن یک دنیای درونی سالم، بخشی از حرکت به سمت ابدیت است، نه در تقابل با آن و هرگونه اضطراب، خشم، و سردرگمی، تمرکز لازم برای درک موقعیت و ادامه این مسیر را از ما می‌گیرد.

بدون داشتن یک دنیای سالم قادر نیستیم که حرکت موفق به سمت آخرت داشته و خود را سالم به مقصد برسانیم. جنینی را تصور کنید که در رحم مادر با انواع و اقسام مشکلات دست و پنجه نرم می‌کند؛ کمبود اکسیژن، عدم تامین مواد مغذی مورد نیاز، اختلال در خون‌رسانی جفت و... حالا با وجود چنین شرایط سختی جنین می‌خواهد خود را برای دنیایی که قرار است عمری را در آن زندگی کند، آماده کند. طبیع است که در چنین حالتی جنین قادر نیست حرکت قدرتمندی به سوی دنیا داشته و امکانات لازم برای زندگی در دنیا را برای خود فراهم کند؛ حتی با توجه به وخامت اوضاع امکان سقط جنین از رحم نیز وجود دارد. این شرایط در مورد دنیا و آخرت ما هم برقرار است؛ چون ساختار زندگی ما به عنوان یک انسان یک ساختار استمراری است. یعنی همان‌طور که جنین از دارایی‌های خود در رحم جهت اندام‌سازی برای دنیا استفاده می‌کند؛ ما هم باید دنیا و امکانات و دارایی‌هایی خود را برای هماهنگی با ساختار آخرت به کار ببندیم.

مسلم‌ها درحالی که حتی قادر به تأمین نیازهای اولیه خود هم نیستیم و با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم می‌کنیم، ذهن آزادی برای پرداختن به آخرت نداریم.

اما برای داشتن یک حرکت موفق علاوه بر دنیای سالم نیاز به مرکبی سالم داریم که تحمل ایستادگی در مقابل سختی‌های حرکت را داشته باشد. در این سفر، مرکب ما خود ما هستیم و با بدن و جسمی خسته و فرسوده و ذهنی پراکنده، امکان طی کردن چنین مسیری را نداریم. درست مانند اینکه بخواهیم با خودرویی با چرخ‌هایی پنچر خودمان را به بالای تپه‌ای بلند برسانیم. اما داشتن یک بدن سالم نیز علاوه بر ورزشکاری نیازمند ورودی‌های سالمی است که نه تنها جسم سالمی را برای ما رقم می‌زنند، بلکه قوای ما را برای یک حرکت قدرتمند به سوی ابدیت آماده می‌کنند.